

41 Maandag 27 Mei 2019

Er zijn van die dagen dat het niet meevalt om een stukje te schrijven. Waar moet ik over schrijven, er is eigenlijk weinig nieuws onder de zon.

Vanaf 3 juni zal er weer meer om over te schrijven zijn, denk ik. Nu is het nog een weekje wachten en zorgen dat ik mezelf een beetje rustig hou.

Ik ben keihard met mijn neus op de feiten gedrukt, want de man met de hamer is even langsgekomen. Gisteren heb ik de hele dag niets gedaan, en nog ben ik helemaal kapot. Ook vandaag dus nog maar even rustig aan doen. Zodra ik me weer wat beter voel zal ik echt wat verstandiger met mijn energie om moeten gaan en niet gelijk weer vol gas gaan.

Aanstaande zaterdag heb ik nog een klein feestje op de planning staan, maar daarbuiten ga ik echt weinig doen.

Ik ben toch wel benieuwd wat de volgende stap gaat worden. Als ik heel eerlijk ben

kan ik me haast niet voorstellen dat het de verkeerde kant op gaat. Buiten het feit dat mijn conditie nog bagger is, voel ik me prima. Heel stoer schrijven dat ik mijn conditie snel op peil ga krijgen, doe ik ook niet meer. Dat heb ik eerder gedaan, en daar ben ik nu wel van terug gekomen.

Vandaag wordt het dus nog een dagje bankhangen en een beetje t.v. kijken. Later deze week ga ik lekker stukjes lopen. Niet te gek, maar wel zodat ik toch een beetje beweging heb.

Ik heb wel weer een goede les geleerd. Doordat het in mijn koppie goed zat, dacht ik dat het met de rest ook wel goed zat. Het tegendeel bleek waar. In mijn omgeving werd dit al vaak tegen me gezegd, maar ik was een heel klein beetje eigenwijs.....